دریچه

مشاور رییس‌جمهوری در امور اقوام و اقلیت‌های دینی و مذهبی:

اقوام تهدید نیستند، فرصت‌اند

● علی یونسی مشاور رییس‌جمهوری در امور اقوام و اقلیت‌های دینی و مذهبی گفت‌وگویی با سایت «عصر ایران» داشته است که بخش‌هایی از آن را در ادامه می‌خوانید. به نظر من احزاب باید تقویت شوند و اهل تسنن، ترکمن‌ها، کردها و ترک‌ها و دیگر اقوام همه در این تشکل‌ها حضور فعال داشته باشند و آموزش‌های ملی ارایه شود.

● من اصلا اقوام را چالش نمی‌دانم. اقوام فرصت محسوب می‌شوند. جمعیت ایران از ده‌ها قوم بزرگ و کوچک تشکیل شده و ایران فقط قوم فارس نیست، بلکه زبان مشترک همه ما فارسی است که همه اقوام هم به آن افتخار می‌کنند. نژاد ایرانی اما به قوم بلوچ و کرد و ترک، فارس و... است و از تقویت این زبان‌ها نباید ترسید. آموزش این زبان‌ها مشکلی ایجاد نمی‌کند، اصلا زبان‌های قومی و زبان ملی در برابر هم نیستند. زبان فارسی اصولا برآیند تکامل همه زبان‌هاست. اگر بپذیریم وجود کردها یک فرصت است، باید باور کنیم وجود زبان کردی هم یک فرصت است؛ چون اینها از هم جدا نیستند.

● قضاوت با مردم است که من را چهره‌ای امنیتی بدانند یا نه، اما من حتی وقتی وزیر اطلاعات بودم هم امنیتی فکر نکردم. به نظر من امنیتی عمل کردن بزرگ‌ترین مانع و خطر برای توسعه ملی است. نمی‌شود به فکر توسعه اقتصادی بود، اما با نگاه امنیتی، امنیت سرمایه‌گذاران را مختل کرد. مردم باید در مشارکت خود احساس آزادی کنند. در سایر حوزه‌ها هم از هر طایفه‌ای هر کسی وصف ایرانی دارد باید از حقوق برخوردار باشد و درست به همین دلیل احساس ناامنی در مطبوعات خطرناک است و روزنامه‌نگاران نباید بهراسند و نباید در نتیجه ترس، اعمال سانسور کنند. نظارت مطبوعات، میل به استبداد را کم می‌کند.

● معمولا دو گروه از نگاه ما به موضوع قومیت‌ها احساس خطر می‌کنند. یکی تندروهای مذهبی و دیگری ناسیونالیست‌های تندرو. دلیل این مخالفت‌ها نگرانی از بابت تمامیت ارضی است. آنها می‌ترسند رشد اقلیت‌ها برای وحدت ملی خطرناک باشد.

● به نظر من هم در منشور حقوق شهروندی از موضوع اقوام و اقلیت‌ها خیلی سریع عبور شده و به همین دلیل هم از نخبگان قومی و اقلیت‌ها خواسته‌ایم نظرات خود را در این زمینه برای ما ارسال کنند. اگر آقای روحانی می‌خواست یک نگاه سطحی به موضوع اقوام داشته باشد، یکی از معاونان خود را از میان قومیت‌ها انتخاب می‌کرد و دیگر به هیچ چیز کاری نداشت. این در حالی است که ما می‌خواهیم مساله اقوام را به طور اساسی حل کنیم تا دولت‌های آینده اصلا مشکلی در این خصوص نداشته باشند.

پاسخگویی دیپلمات هسته‌ای به دانشجویان

ظریف: نباید در سایه کابوس هسته‌ای زندگی کنیم

شرق، محمد نوروزی: چندسالی می‌شد که دانشگاه تهران صدای سوت و کف‌زدن‌های بلند دانشجویانش را به خود ندیده بود، (چیزی که برخی مخالفان فضای آزاد در دانشگاه‌ها آن را «التهاب» می‌دانند)، اما با آمدن محمدجواد ظریف وزیر امورخارجه به این دانشگاه، دانشگاه تهران دوباره شاهد شور و نشاط دانشجویی شد. هنوز ساعتی به شروع سخنرانی «ظریف» در تالار «علامه امینی» در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران، مانده بود و جمع زیادی از دانشجویان برای رفتن به محل سخنرانی تلاش می‌کردند، اما دیگر کسی اجازه ورود نداشت. شعار یک‌صدای دانشجویان: «نگهبان درو باز کن» هم نتیجه نداد. ظرفیت تالار پر شده بود و بسیاری هم سر پا ایستاده بودند. ساعت ۱۵ زمان سخنرانی ظریف بود و او به موقع رسید. وقتی وارد سالن شد صدای تشویق دانشجویان با شعار «ظریف، ظریف...» هم بلند شد. قرآن تلاوت شد و برای خواندن سرود ملی به پا ایستادند، از رییس دستگاه دیپلماسی خواسته شد که برای سخنرانی در جایگاه حضور یابد. ظریف پله‌ها را بالا می‌رفت و دانشجویان شعار می‌دادند «درود بر اصلاحات سلام بر دیپلمات» «صل‌علی‌محمد، روح مصدق آمد» ظریف هم با لبخند همیشگی‌اش با تعظیم و دست تکان‌دادن برای آنها، پاسخشان را اینطور داد: «سلام بر همه شما». او از اینکه دانشجویان سرپا ایستاده بودند عذرخواهی کرد و گفت: «شما بالای سر ما جا دارید» و همه اینها دستمایه‌ای می‌شد برای سوت و کف‌زدن‌های دوباره دانشجویان و تشویق وزیر خارجه. ظریف با گفتن جمله «نباید در سایه کابوس هسته‌ای زندگی کنیم»، «باید احترام، امنیت و اقتدار به ایران و ایرانی را بازگردانیم» و... بارها مورد تشویق دانشجویان قرار گرفت. اما ظریف در این نشست علاوه بر لبخند، دقایقی هم جدی شد. او در پاسخ به انتقادهای نماینده بسیج دانشجویی و انجمن اسلامی مستقل دانشجویان که مذاکرات را موفق‌آمیز ارزیابی نمی‌کردند، از اینکه چقدر «تهمت و دروغ را تحمل کرده و حرفی نزده» گله کرد و دانشجویان هم اینطور حمایتش کردند که «ما اهل کوفه نیستیم، ظریف تنها بماند»

نباید در سایه کابوس هسته‌ای زندگی کنیم

وزیر امورخارجه با تاکید بر اینکه باید بپذیریم که می‌توانیم دیدگاه‌های خود را به شرایط بین‌المللی تحمیل کنیم، گفت: «نباید اجازه دهیم که در سایه کابوس هسته‌ای زندگی کنیم.» محمدجواد ظریف با بیان اینکه سیاست خارجی عرصه کنشگری است، گفت: «باید پیچیدگی‌های عرصه سیاست خارجی را بشناسیم. سیاست خارجی عرصه سپید یا سیاه نیست. روابط بین‌الملل طیفی از خاکستری است.» او گفت: «نباید اجازه دهیم که به ما بگویند شرایط بین‌المللی این است و ما مجبوریم در سایه کابوس هسته‌ای زندگی کنیم.»

مردم ما قدرت ما هستند

او گفت: «باید احترام، امنیت و اقتدار به ایران و ایرانی را بازگردانیم. ایران باید یک‌بار دیگر به‌عنوان خاستگاه تمدن، مدارا و گفت‌وگو در دنیا شناخته شود. با وجود تمام تلخکامی‌ها، ناروایی‌ها و فشارها و سختی‌های اقتصادی این مردم به پای صندوق رای رفتند و با حضور ۷۳درصدی خود آینده خود را تغییر داده و اجازه ندادند کسی برای آنها تصمیم بگیرد. این بزرگ‌ترین عامل نهادینه دموکراسی است. مردم ما قدرت ما هستند.» ظریف با انتقاد از واکنش برخی از رسانه‌های داخلی از توافق هسته‌ای ایران و ۱+۵ گفت: «اجازه ندهید دنیا برای ما تصمیم بگیرد. خط فکری ایجاد کنند و با دروغ‌پردازی‌ها اجماع داخلی را از بین ببرند. برخی در داخل «فکت شیت» کاخ‌سفید را مبنای توافق هسته‌ای قرار می‌دهند. ولی برنامه اقدام مشترک اعلام شده از طریق سایت رسمی کشور را اهمیت نمی‌دهند. چرا سایت‌های ما که ادعای حزب‌اللهی می‌کنند از سایت «دبکای» اسراییلی که عامل پخش اطلاعات غلط است نقل‌قول می‌کنند اما وزیرخارجه را باور نمی‌کنند.» (در این هنگام دانشجویان شعار دادند ماشاءالله ماشاءالله...)

ایران در پایان ریاست‌جمهوری خاتمی مهم‌ترین قدرت منطقه بود

ظریف با بیان اینکه برخی تلاش می‌کنند ایران را تخلیه استراتژیک کنند، افزود: «در طول چند سال گذشته برخی تلاش می‌کنند ایران را به یک مشکل ساختگی وادار کنند و از این مسیر مانع حضور فعال ایران در عرصه بین‌المللی شوند. اما سوال این است که چرا ۱۰سال گذشته بدون حضور ایران مساله افغانستان حل نمی‌شد. جمهوری‌اسلامی‌ایران در پایان ریاست‌جمهوری آقای خاتمی مهم‌ترین قدرت منطقه بود.» دانشجویی به نمایندگی از انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه‌ها برای طرح پرسش خود به پشت تریبون رفت که با انتقاد دانشجویان مواجه شد. ظریف در پاسخ به این انتقادها گفت: «قرار شد همه را تشویق کنید.» اما وقتی این دانشجو سخن خود را با بیان انتقاداتی از شعارها در بدو ورود ظریف آغاز کرد که در آن دانشجویان گفته بودند «صل‌علی‌محمد، روح مصدق آمد» دانشجویان دوباره او را مورد انتقاد قرار دادند که با درخواست وزیر امورخارجه، صحبت‌های این دانشجو ادامه پیدا کرد. این دانشجو ادامه داد: «آقای ظریف! ما شما را سرباز امام و رهبری و فرزند ملت می‌دانیم اما سوالات و ابهامات خود را پرسش‌های بخش قابل‌توجهی از ملت می‌دانیم. چرا مذاکرات صورت‌گرفته برای مردم به‌روشنی مطرح نشد؟ چرا تلاش نکردیم تا دقیقا واژه غنی‌سازی در سند گنجانده شود؟ آیا این توهین به ملت ایران نیست که پول ملت را به‌صورت قطره به قطره برگردانند؟ این دیپلماسی صدقه‌ای شایسته ملت ایران نیست.» این اظهارات با انتقادات مکرر دانشجویان روبه‌رو شد. ظریف در پاسخ به این انتقادها گفت: «تشکر می‌کنم که این نکات را اینجا مطرح کردید که فرصتی است تا من هم بتوانم جواب دهم. خوب است که این حرف‌ها زده شود. باید بگویم که غربی‌ها از چهار تا تانک و موشک ما نمی‌ترسند. از این مردم می‌ترسند. آیا شما فکر کرده‌اید آمریکا که با یک بمبش می‌تواند تمام سیستم‌های نظامی ما را از کار بیندازد، از سیستم نظامی ما می‌ترسد؟ آیا واقعا به خاطر سیستم نظامی ماست که آمریکا جلو نمی‌آید؟ بله؟ شما بر چه اساس فکر می‌کنید که آمریکا می‌تواند به امکانات نظامی ما دست پیدا کند؟ کدام سند را خوانده‌اید؟ کدام سند چنین ادعایی را مطرح کرده است؟» دانشجویان یک‌صدا گفتند: «کیهان».

ما پولی را که دولت مورد حمایت شما داد؛ پس می‌گیریم

او ادامه داد: «آقای «کری» می‌گوید تاکنون هیچ‌کس تا این اندازه با من به تلخی صحبت نکرده بود، چرا به خودتان اجازه می‌دهید که نمایندگان ملت را تحقیر کنید؟ ما در مقابل خارجی‌ها می‌گوییم به شما اعتماد نداریم، شما باید اعتماد مردم ما را جلب کنید. چرا شما از طرف خارجی‌ها حرف می‌زنید؟ ما پولی را که دولت مورد حمایت شما داد پس می‌گیریم. آیا ما این پول را در اختیار غرب گذاشتیم؟ ما پول نفت کشورمان را که به دلیل سیاست‌های غلط و ندانم‌کاری در اختیار غربی‌ها قرار گرفت، پس می‌گیریم.» او گفت: «آیا این توهین به مردم ما نبود که پول نفت‌مان را نمی‌توانیم به کشور بازگردانیم؟ آیا توهین به ملت ایران نبود که برای برگرداندن هر یک دلار پول این مردم، هشت تا ۳۰سنت پول به واسطه می‌دادیم تا پول خودمان را برگردانیم؟ برادران من برای من گفتند این حرف‌ها بسیار دردناک است. اگر پول کشور را قسطی برمی‌گردانیم این پول در گذشته مانده بود. اقلا ما آن را قسطی برمی‌گردانیم»

یا با هم پیروز می‌شویم یا با هم می‌بازیم

در ادامه، سخنگوی انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه تهران و علوم پزشکی تهران با حضور در پشت تریبون گفت: «پرسش ما این است که چه تفاوتی در این دور از مذاکرات وجود داشت که در هشت سال گذشته نتوانستند به این نتایج برسند؟ این دانشجو همچنین ادامه داد: «مسایل مختلف مانند حبس‌ها و حصرها از چشم جهانیان پنهان نیست. آیا این مسایل در مذاکرات، قدرت شما را محدود نکرده است؟» ظریف پاسخ داد: «در پی این نیستم که درباره دیگران قضاوت کنم. فقط می‌توانم بگویم آنچه که به دست آوردیم در نتیجه مقاومت همه مردم ایران است. خط‌کشی‌های سیاسی نباید ما را از هم جدا کند. ما در این نبرد دیپلماتیک با هم هستیم. شما دیدگاه‌های سیاسی و نظرات من را می‌دانید اما ما همه یا با هم پیروز می‌شویم یا با هم در این حوزه می‌بازیم. بنابراین همه ما باید با هم باشیم.»

در ادامه، نماینده بسیج دانشجویی در پشت تریبون قرار گرفت که برخی دانشجویان نسبت به حضور او نیز انتقاد کردند. این دانشجو معتقد بود که «امکان تفسیرهای متعدد در متن تفاهمنامه وجود دارد که یکی از آنها به معنای توقف غنی‌سازی ۲۰درصد است.» در ادامه یکی از دانشجویان حاضر در جمع به شوخی حرف ظریف را تکرار کرد که گفته بود «بعدی» که صدای خنده حاضران را بلند کرد. ظریف پاسخ داد: «من هشت سال همه‌گونه توهین، اتهام و دروغ را قبول کردم و یک کلمه صحبت نکردم. توقع داشتم هشت هفته به ما فرصت می‌دادند. از نصیحت شما سپاسگزارم اما واقعیت این است که ما به مذاکره نرفته، برخی دوستان اعلام شکست مذاکره کردند. اگر ما صبر کردیم، صحبت نکردیم و پیام‌هایی که از تهران برای خبرنگاران همراه من آمد را اعلام نکردیم نجابت ما را دلیل بر این نگذارید که نمی‌دانیم، می‌دانیم. پیروزی در مذاکرات هسته، پیروزی همه ماست... من بر روی متن سندی که توسط همه صادر شده ایستاده‌ام. اتفاقا اینکه شما درمورد «No reconversion» صحبت می‌کنید این عبارت یعنی UF۶ را که به اکسید تبدیل کرده‌اید دوباره نتوانید به UF۶ تبدیل کنید. چه کسی گفته که نمی‌توانیم دیگر اورانیوم ۲۰درصد تولید کنیم؟ بگویم که قبلا چه بود و ما چه گرفتیم؟» او افزود: «در پیشنهاد آلماتی به شما گفتند که باید چنان لوله‌کشی «فردو» را عوض کنید که ۹ماه طول می‌کشید تا آن را به حالت قبل برگردانید. امروز تنها یک شیر میان دو آبشار را باز می‌کنیم و ظرف ۲۴ساعت اگر تصمیم گرفتیم غنی‌سازی ۲۰درصد انجام دهیم، انجام خواهیم داد. چرا باور نمی‌کنید؟ «No reconversion» یعنی یک کارخانه میله سوخت نسازید که وقتی ۲۰درصد را تبدیل به اکسید کردید دوباره به اورانیوم ۲۰درصدی تبدیل کنید. به نفع چه کسی است که بگوید نمی‌شود ۲۰درصد را دوباره بازسازی کرد؟ به نفع ایران است؟»

حاضرم فشار داخلی را تحمل کنم اما شما به نفع طرف غربی صحبت نکنید

وزیر امورخارجه افزود: «من حاضرم فشار داخلی را تحمل کنم اما موضع مذاکراتی‌ام را از دست ندهم. در مقابل طرف غربی می‌ایستم اما شما به نفع طرف غربی صحبت نکنید.»

ظریف در پایان اظهاراتش گفت: «اگر من عصبانی شدم عذرخواهی می‌کنم. قصد چنین کاری را نداشتم. کار دشواری به روی دوش ما گذاشته شده است. ما نیاز به کمک تک‌تک مردم ایران داریم تا بتوانیم این کار را پیش ببریم.»

الو شرق ۸۸۶۴۰۲۶۰

sharghline@sharghdaily.ir

پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● آقای شهردار تعداد اتوبوس‌ها را زیاد کنید. من کارمند، برای رفتن به سرکار یک‌ساعت در سرما و گرما داخل ایستگاه منتظر اتوبوس می‌مانم و آخر سر هم عطایش را به لقایش می‌بخشم و ناچار می‌شوم با تاکسی و با تاخیر سرکار بروم. آقای شهردار تعداد اتوبوس زیاد شود تا مردم راحت‌تر تردد کنند.

مسافر همیشگی اتوبوس

● از شهر تازه‌تاسیس آفتاب در حاشیه اتوبان تهران- قم تماس می‌گیرم. قرار است در اینجا شهر بسیار بزرگی بسازند که بسیاری از امکانات تهران مانند «نمایشگاه بین‌المللی تهران» به آنجا منتقل شود. من به‌عنوان یک کارگر از شهرستان به اینجا آمدم تا کسب درآمد کنم، ولی متاسفانه صبح تا غروب جان می‌کنم، ولی باز هم از جیب می‌خوریم چون از چهارماه قبل تاکنون به ما حقوق نداده‌اند. یعنی من جوان از شهرستان بیایم اینجا که آینده‌ام را بسازم، آنوقت چون اینها به ما حقوق نمی‌دهند، باید به پدرم در شهرستان زنگ بزنم تا برایم پول بفرستد!

● من برای مسافرت‌های درون‌شهری و رفت و برگشت به محل کارم از مترو (خط یک و چهار) استفاده می‌کنم اما مترو در ساعت‌های اوج شلوغی، بسیار پرازدحام می‌شود و این موضوع برای مسافران و به‌ویژه خانم‌ها، بسیار مشکل‌ساز می‌شود. به همین دلیل از مدیریت مترو می‌خواهم دست‌کم تعداد قطارها را زیاد کنند. قبلا می‌گفتند چون قیمت بلیت کم است، نمی‌توانیم خوب خدمات‌رسانی کنیم، حالا که قیمت بلیت مترو زیاد شده چه بهانه‌ای دارند؟ لطفا رسیدگی کنید

● من یک زن ۷۲ساله و بازنشسته کشوری هستم، همسرم به‌دلیل بیماری سرطان شش‌ماه پیش فوت کرد و الان باید هزینه یکی از فرزندانم به همراه دو فرزند و همسرش و فرزند دیگرم که دوره دکترای خود را می‌گذراند و بیکار است را بدهم. چرا دولت به این موضوع رسیدگی نمی‌کند؟

امیدی از تهران

● از منطقه سعادت آباد تماس می‌گیرم. بارها با ۱۸۸۸ تماس گرفته‌ایم برای رسیدگی به پرونده شماره ۵۲۳۲۳۰۴ ولی متاسفانه هیچ رسیدگی‌ای به وضعیت کتابخانه پرواز نمی‌شود. از مسوولان محترم به‌خصوص شهردار منطقه۲ می‌خواهیم هرچه سریع‌تر بازسازی کتابخانه پرواز را انجام دهند. ۱۴روز تبدیل به سه‌ماه شده.

کیارستمی

● پیشنهاد می‌کنم تئاترهایی که روی صحنه هستند به همراه آدرس آنها را برای مخاطبان در بخشی از روزنامه چاپ کنید.

شرق: به نکته مهمی اشاره کردید. حتما در اخبار تئاتر به آنها اشاره خواهد شد.